

R O M Â N I A

JUDECĂTORIA PITEȘTI
SECȚIA CIVILĂ

Sentința civilă Nr. 2820/2018

Ședința din camera de consiliu din data de 10 Aprilie 2018

Completul constituit din:

PREȘEDINTE: Elena Luiza Mogoșanu

Grefier: Sorina Nicolescu

Pe rol se află judecarea cauzei Litigii cu profesioniștii privind pe creditoarea SC R.& R. SA și pe debitoarea F. F. SRL, având ca obiect cerere de valoare redusă.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează instanței că dezbaterile asupra cauzei au avut loc în ședința din camera de consiliu din data de 03.04.2018, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 10.04.2018.

INSTANȚA

Deliberând asupra cauzei civile constată următoarele:

Prin formularul de cerere înregistrat pe rolul acestei instanțe la data de 11.12.2017, creditoarea S.C. R. & R. S.A. a solicitat în contradictoriu cu debitoarea S.C. F. F. S.R.L. obligarea acesteia la plata către reclamantă a sumei de 297,57 lei reprezentând contravaloare servicii telefonie, internet, a penalităților de întârziere de 0,2% calculate de la scadență și până la achitarea integrală a debitului, precum și la plata sumei de 254,89 lei reprezentând contravaloare echipament. A solicitat, de asemenea, obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

În motivare, reclamanta a arătat că între aceasta și debitoare s-a încheiat la data de 09.04.2014 contractul pentru furnizarea serviciilor de comunicații nr. 9489003490 prin care s-a convenit ca parata să beneficieze de serviciile specificate în contract, în schimbul plății tarifelor stabilite.

A mai precizat că deși și-a îndeplinit obligațiile contractuale, parata beneficiind de serviciile solicitate, aceasta refuză să își achite datoriile conform facturilor fiscale.

În drept, reclamanta a invocat dispozițiile art. 1025-1032 C.proc.civ., art.1270 alin. 1 C.civ., art. 1350 C.civ., art. 1516 C.civ.

În susținerea cererii, reclamanta a solicitat administrarea probei cu înscrisuri.

Au fost anexate cererii, în copii certificate pentru conformitate cu originalul de către reclamantă, înscrisuri .

Cererea a fost *timbrată* cu suma de 50 lei, potrivit art.6 alin.(1) OUG nr.80/2013 (fila 5) .

Pârâta nu a depus formularul de răspuns completat, potrivit art. 1029 alin.(4) C.proc.civ., deși acesta i-a fost comunicat, însoțit de o copie a formularului de cerere și de copii de pe înscrisurile depuse de reclamantă.

La termenul din data de 03.04.2018, instanța a încuviințat pentru reclamantă și a administrat proba cu înscrisuri.

Analizând întreg probatoriul administrat în cauză, instanțe reține următoarele:

În fapt, la data de 09.04.2014, între cele două părți a fost încheiat contractul de furnizare servicii nr. 9489003490 prin care s-a convenit ca paratul să beneficieze de serviciile specificate în contract, în schimbul plății tarifelor stabilite.

În baza relației contractuale, reclamanta a emis o serie de facturi fiscale, necontestate de către pârât.

Potrivit art. 3.5 din contractul menționat, *beneficiarul are obligatia sa achite contravaloarea serviciilor pe baza de abonament pana la sfarsitul lunii respective.*

Potrivit art. 3.6 din contract, *în cazul neefectuării plății la termen, R.&R. poate percepe, începând cu cea de-a zecea zi a lunii următoare, penalități de 0,2% pe zi de întârziere, calculată asupra cuantumului facturilor neachitate.*

Instanța reține, de asemenea, că potrivit art. 3.7 din același contract, *dacă beneficiarul nu a efectuat plata în termen, contractul poate fi considerat, în funcție de propria apreciere a R. &R., ca fiind reziliat de drept potrivit pct.5, fara sa fie necesara punerea în întârziere a beneficiarului, fara posibilitatea acordării vreunui termen și fara intervenția instanței.*

În drept, potrivit dispozițiilor art. 1026 C.proc.civ., procedura privind cererile cu valoare redusă se aplică atunci când valoarea cererii, fără a se lua în considerare dobânzile, cheltuielile de judecată și alte venituri accesorii, nu depășește suma de 10.000 lei la data sesizării instanței.

Analizând dispozițiile legale menționate anterior, instanța reține că sunt îndeplinite condițiile pentru judecarea cererii potrivit acestei proceduri speciale având în vedere că valoarea creanței nu depășește pragul maxim de 10.000 lei, iar prezentul litigiu nu se încadrează printre cele prevăzute la art. 1026 alin. 2 și 3 C.proc.civ. ca fiind exceptate de la aplicarea procedurii cererilor cu valoare redusă, iar reclamanta a optat pentru procedura specială, potrivit art.1027 alin.1 C.proc.civ.

Din punctul de vedere al dreptului substanțial, instanța constată că în speță sunt aplicabile prevederile Noului Cod Civil în raport de momentul încheierii contractului de furnizare servicii (09.04.2014) și față de care se leagă pretențiile deduse judecății din prezentul litigiu.

Potrivit art. 1270 alin.(1) C.civ., contractul valabil încheiat are putere de lege între părțile contractante, acestea fiind ținute de obligațiile care le incumbă potrivit acordului lor de voință.

Potrivit disp.art.1719 C.Civ. principală obligație a cumpărătorului este aceea de a achita prețul la termenul prevăzut ca scadență. De asemenea, instanța reține că, potrivit art. 1516 alin.(1) C.civ., creditorul are dreptul la îndeplinirea integrală, exactă și la timp a obligației, iar alin.(2) pct.1 al aceluiași articol prevede că atunci când, fără justificare, debitorul nu își execută obligația și se află în întârziere, creditorul poate să ceară executarea silită a obligației. Astfel, în cadrul răspunderii contractuale, creditorul trebuie numai să dovedească existența contractului și, întrucât obligația de plată asumată este o obligație de rezultat, în condițiile în care creditoarea pretinde că acest rezultat nu a fost atins, va opera o prezumție de neplată în sarcina debitorului, pe care acesta o poate răsturna prin proba plății.

Instanța constată că prin depunerea la dosarul cauzei a contractului pentru furnizarea serviciilor de comunicații încheiat cu pârâta, precum și a facturilor emise, reclamanta a făcut dovada raportului juridic obligațional, reținându-se că aceasta și-a îndeplinit obligațiile care îi incumbau conform convenției încheiate, însă pârâta nu a probat îndeplinirea obligației de plată a serviciilor furnizate sau a incidenței unei cauze străine și neimputabile, de natură să răstoarne prezumția de culpă instituită de art. 1548 C.civ.

Astfel, din moment ce parata a beneficiat de serviciile reclamantei fără a-și îndeplini întocmai obligația corelativă, respectiv de achitare integrală a contravalorii serviciilor, în contextul în care nu a negat existența raportului juridic obligațional invocat de reclamantă ca izvor al pretențiilor sale și nici nu a făcut dovada unei împrejurări care să justifice neexecutarea obligațiilor contractuale, instanța consideră dovedită pretenția reclamantei în ceea ce privește debitul principal.

Pe cale de consecință, instanța va obliga pârâta la plata către reclamantă a sumei de 297,57 le, reprezentând contravaloare servicii telefonie, internet, cuantumul acestora reieșind din facturile fiscale emise de către reclamantă și depuse la dosar.

Referitor la capătul de cerere privind **penalitățile de întârziere**, instanța reține că părțile au stabilit, de comun acord, prin contract, penalități de întârziere în cuantum de 0,2% pe zi/întârziere (pct. 3.4 din contract), astfel că pârâta datorează penalități de întârziere aferente serviciilor prestate și neachitate.

Pe cale de consecință, instanța va obliga pârâta la plata către reclamantă a **penalităților de întârziere în cuantum de 0,2% /zi de intarziere calculate potrivit contractului unic de furnizare servicii de comunicații electronice nr. 9489003490/09.04.2014.**

Relativ la capătul de cerere privind obligarea pârâtei la plata sumei de 254,89 lei, reprezentând contravaloare echipamente, instanța reține ca relevante clauzele contractuale stipulate de părți la art. 4.5 din contract.

Instanța constată, însă, că reclamanta nu a depus la dosar o dovada din care sa reiasa ca parata a fost notificată să predea echipamentul, dar a refuzat.

Pentru considerentele expuse anterior și în virtutea regulii instituite de dispozițiile art. 1639 C.civ., potrivit căroră *restituirea prestațiilor se face în natură, prin înapoierea bunului primit*, instanța va respinge cererea reclamantei privind obligarea pârâtei la plata sumei de 254,89 lei, reprezentând contravaloare echipament, ca neîntemeiată.

Având în vedere aceste considerente, în baza art. 1031 alin.(1) CPC, instanța va admite în parte cererea de chemare în judecată.

Potrivit dispozițiilor art. 453 C.proc.civ., instanța o va obliga pe pârâtă la plata sumei de 50 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând taxă judiciară de timbru, a cărei plată a fost dovedită de către reclamantă prin chitanța depusă la fila 5.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Admite în parte cererea de chemare în judecată formulată de creditoarea S.C. R. & R. S.A., cu sediul în, în contradictoriu cu debitoarea S.C. F. F. S.R.L., cu sediul în

Obligă pârâta la plata către reclamantă a sumei de 297,57 lei reprezentând contravaloare servicii telefonie, internet precum și a penalităților de întârziere de 0,2% calculate de la scadență și până la achitarea integrală a debitului.

Respinge celălalt capăt de cerere, ca neîntemeiat.

Obligă pârâta la plata către reclamantă a sumei de 50 lei cu titlu de cheltuieli de judecată reprezentând taxă judiciară de timbru.

Cu apel în termen de 30 de zile de la comunicare, ce se va depune la Judecătoria Pitești.

Executorie de drept.

Pronunțată în ședința publică, azi, 10.04.2018.

Președinte,
Elena Luiza Mogoșanu

Grefier,
Sorina Nicolescu

CONFORM
CU ORIGINALUL

Nicolescu

RED.E.L.M.
TEHN.MN/4 EX.
23.04.2018